

1986

L. *Mag. St. 12* P

MAT. CASIM. SARBIEVIUM,

LYRICORUM sæculi superioris POËTARUM
facile PRINCEPEM, magnam gloriæ Poëticæ
partem LUBIENSCIIIS debere. Quare
hodie quoque POLONARUM ACADEMIARUM
LITERATIS VIRIS, qui præsertim Sarbievi-
um æmulari velint, eorundem LUBIEN-
SCIORUM, in primis vero CELSS.

V L A D I S L A I
ARCHIEPISCOPI GNESNENSIS
PRIMATIS REGNI,
ac M. D. L. PRIMIQUE PRINCIPIS

GRATIAM ET BENEVOLENTIAM AMBIENDAM ESSE

Lesniewski Fr.
DEIPHILI JSMARIENSIS PASTORIS ARCADIS

ODE.

COLLEGIUM LEOPOLIENSE SOCIETATIS JESU
EIDEM CELSS. PRINCIPI.
D.D.D.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRAGOVIENSIS

1986 I
Поэзия пол. 4341.61.

❁❁ (o) ❁❁

LUBIENIANÆ Navita Gloria, (a)
Iture, non quâ Tiphys ut plagâ
Spumantis Ægei, sed Astra
Pieriâ subiture cymbâ;

Quam præstitisti polliciti fidem,
Est magna certe: restat adhuc tamen
Præstanda maior pars, & ævo
Remigium tibi crescet omni.

Astris vetustos rite LUBIENIOS
Thalia felix inseruit tua;
Heroas ac inter, Deosque,
Grande decus, medios locavit.

At quanta Magnis Progenies Avis
Successit, Astris digna rogantibus!
Illis Equestris fulget Ordo, et
Purpureus radiat Senatus!

Quæcunque Patrum nobilis indoles
Prævit altis inclyta passibus;
Vestigiis hærens iisdem
Posteritas sequitur Nepotum.

Est

67.

❁❁ (o) ❁❁

Est bellicosâ Martius indole
In arma flagrans pro Patria vigor:
Sunt Pacis artes: sunt Minervæ:
Est & honos Pietatis ingens.

Hos magne Vates deseris immemor?
An, præster alter polliciti ut fidem,
Famæque successor, Lyraëque
Sarbiviæ, Lechicus Pòeta,

Hoc multus optas? Sic ego: pluribus
Cum se rogari non patiens, Polo
Effulsit altus, præbuitque
SARBIEVIUS mihi se videndum.

Sublimè pennas hunc Zephyri super
Pendère vidi cæruleâ Poli
Plagâ coruscantem, audiique hoc
Ad citharam cecinisse carmen.

„ LUBIENIANÆ laudis adorem
„ O! ferte Coelo! ferte domesticâ
„ Tubâque Lechæi Pòetæ,
„ Ferte boni socii lyrâque.

(2)

Est,

❁❁ (o) ❁❁

„ Est, cur id optem. Nempe LUBIENIUM
„ Imis medullis hæret adhuc mihi
„ Quàm dulce nomen! quàm süave!
„ Quanta mihi ob benefacta carum!

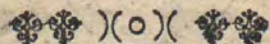
„ His & Pòetæ debeo Gloriam,
„ Quàm luculentam, sæcula, Gloriam!
„ Ut hanc amarem, quas facesque
„ LUBIENIUS, stimulosque quondam

„ Admovit acer! Quod mihi, calcar is,
„ Unâque campus qui fuit, & seges,
„ Ambire Cælum dum cohortans,
„ Alipedem iubet ire Vatem!

„ Te! Te LUBIENI, dulce decus meum, et
„ Cliens Patronum, & Te memoro Patrem!
„ Te STANESILAUM Plocensî
„ Pontificem celebrem Tiarâ. (b)

„ Quicumque nostris incaluit fibris
„ Ardor Pòetæ, nobilis & furor,
„ Illius instinator, satorque
„ Immo mihi fueras Apollo. (c)

At

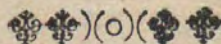
» At Vos, Parentis Pignora Lechia,
 » Spes Literatæ maxima Lechia,
 » Polona Pubes, huc adeste, et
 » Sarbievii monitûs apertam

» Aurem admovete. Hoc Sarbievius monet,
 » Hoc svadet. Altæ semita Gloriæ
 » Quemcunque delectat, pudentem
 » Serpere humi pavidum, ac inertem,

» LUBIENIANIS, eia! favoribus,
 » LUBIENIANIS, affecla, gratiis,
 » Obrepat infonti piaclo:
 » LUBIENIOS colat & Patronos.

» Hic quem SACRORUM, conscia, Maximum
 » Et quem SENATUS Lechia PRINCIPEM
 » Colit Paterni, PATRIÆQUE
 » PATREM amat, ac veneratur, hic est.

» Et Literarum prima LUBIENIUS
 » Spes, atque Vindex, ac stator inclytus,
 » Et Literatorum Corona;
 » Dignum Atavis, Proavisque Germen.

(a) Sarbievium auctor alloquitur, premisque vestigia elegantissime allegoria, quam idem Sarbievius omnibus artis coloribus pinxit in ea Ode, quæ præfixa Operibus Posthumis STANISLAI LUBIENSKI Episcopi Florentis, inter alias duas mediâ, ita incipit

Quondam revinetus Palladia caput
 Sacrum coronâ, carus Iasonis
 Vates &c.
 sum perstricca obiter Argonautarum subella, pergis:
 Sic vos (aviti laurea verticis
 Quos fronde prisca cingit imaginum)
 LUBINIDÆ Magni Nepotes,
 Pieriam subiisse mecum
 Gaudete cymbam, protinus aviis
 Sulcanda remis nubila: protinus
 Lunæque, stellarumque, & altis
 Littora sunt subeunda velis.
 Nam qualis Orphæus Argolicam polo
 Fixit carinam; non aliter mea
 Vos inferet cælo Thalia
 Pæfina non facili canendos. &c.

(b) Quanta hic Illmus Pontifex complexus benevolentia sit Sarbievium, vel è dicti Posthumis Pontificis ejusdem Operibus, Antverpiæ apud Mersurium, M. DC XLIII. editis, abunde liquet. Nam præter memoratas Sarbievianas tres Odas, illi editioni præfixas, præterque Sarbievii epistolam, ad superstitem quondam Auctorem datam, ipsisque Odæ præmissam, ad calcem præterea dictorum Operum, in tribus Epistolarum Decadibus, Sarbievii quidem ad Illnum Auctorem ternæ, Auctoris vero ad Sarbievium senæ extant literæ, mira cum benevolentia in Patrono, tum studii obsequiique in cliente, significatione insignes.

(c) In prima Sarbievii ad Pontificem istum epistola, quæ Odæ esse præfixam iam diximus, hæc sunt verba - Illa (scilicet Virgo DEI Mater] mihi à puero studiorum Præles, Tu iudex, & arbiter, & aliquot jam annos præcipuus hortator atque instigator . . . & ad calcem epistolæ, sed maxime TIBI debeo APOLLINI MEO, qui . . .

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Section of text in the middle of the page, containing several lines of faint handwriting.

Section of text in the lower middle of the page, appearing as a distinct block of faint text.

Section of text at the bottom of the page, consisting of several lines of very faint handwriting.

